

stichting orgelkring "hendrik niehoff"

gevestigd te 's-hertogenbosch

Programma van het concert in de Sint-Janskathedraal te 's-Hertogenbosch
op dinsdag 9 juni 2026 om 20:00u door **Stephan van de Wijgert**.

Stephan van de Wijgert is organist, koordirigent en concertorganisator. Geboren in 1974, begon hij op jonge leeftijd met muziek en ontwikkelde hij al snel een passie voor het orgel. Hij studeerde aan het Conservatorium van Utrecht, waar hij in 1998 zijn bachelordiploma behaalde en in 2001 zijn master. Stephan volgde lessen bij gerenommeerde docenten zoals Véronique van den Engh, Jan Raas, Reitze Smits, Matteo Imbruno, Erik Visser en Jan Welmers. In 2005 en 2007 werd hij onderscheiden tijdens de Internationale Sweelinck-competitie in Amsterdam.

Sinds 2008 is hij organist en muzikdirecteur van 'De Duif' aan de Amsterdamse Prinsengracht, waar hij het monumentale 19e-eeuwse Smits-orgel bespeelt en de serie Zondagmiddag Orgelconcerten in De Duif organiseert. Daarnaast organiseert hij sinds 2022 voor Stadsherstel Amsterdam orgelconcerten in de Amstelkerk en de Oosterkerk en is hij adviseur voor alle orgelzaken binnen deze organisatie. Als artistiek leider van de concertserie in de Abdij van Berne – een internationaal bekend orgelfestival – bouwt hij sinds 2016 aan een programmering van hoog niveau. In Mijdrecht organiseert hij sinds 2023 een maandelijks concertreeks rond het gerestaureerde Maarschalkerweerd-orgel. Stephan geeft vele concerten in binnen- en buitenland en is naast zijn werk als uitvoerend musicus en organisator ook actief als koordirigent en organist van de Cosmas en Damianuskerk in Abcoude.

Programma "Portretten in muziek"

Sonate nr. 3 in A Con moto maestoso Andante tranquillo	Felix Mendelssohn Bartholdy	1809 - 1847
Fantasie nr. 1 in Es Con moto Allegro di molto e con fuoco	Camille Saint-Saëns	1835 - 1921
Adagio, KV 488	Wolfgang Amadeus Mozart	1756 - 1791
Fantasie und Fuge g-Moll, BWV 542	Johann Sebastian Bach	1685 - 1750
Enigma Variations op. 36 (een selectie, in een bewerking van Eberhard Hoffmann) (Voor de afzonderlijke delen zie toelichting)	Edward Elgar	1857 - 1934

Toelichting

Felix Mendelssohn Bartholdy, Sonate nr. 3 in A, op. 65. Mendelssohn's orgelsonates behoren tot de kern van het 19e eeuwse orgelrepertoire. Na de indrukwekkende opening van het eerste deel volgen twee fugatische passages. Op bijzonder indrukwekkende wijze klinkt daarbij in het pedaal de koraalmelodie Aus tiefer Not schrei ich zu dir, die als cantus firmus. Het daaropvolgende Andante tranquillo vormt een verstild contrast met het eerste deel.

Camille Saint-Saëns, Fantasie nr. 1 in Es. Deze fantasie combineert Franse elegantie met briljante techniek. Het eerste deel is kleurrijk en lichtvoetig, dit deel krijgt een stevig vervolg in het vurige allegro van het tweede deel.

Wolfgang Amadeus Mozart, Adagio, KV 488. Dit Adagio is afkomstig uit het beroemde pianoconcert in A majeur (KV 488) en behoort tot Mozarts meest ontroerende langzame delen.

Johann Sebastian Bach, Fantasie und Fuge g-Moll, BWV 542. Een van Bachs meest dramatische en monumentale orgelwerken. De Fantasie is groots en retorisch de daaropvolgende fuga behoort tot zijn meest virtuoze

Edward Elgar, Enigma Variations, op. 36 (selectie). In de Enigma Variations schildert Elgar muzikale portretten van vrienden en bekenden. Elke variatie verklankt karaktertrekken, gewoonten of persoonlijke herinneringen aan die persoon. Het “enigma” heeft betrekking op het beginthema dat na de introductie in alle variaties aanwezig is. Over de herkomst van dit thema heeft Elgar zich altijd zeer geheimzinnig uitgelaten.

- Andante (Theme)
- Variatie I – C.A.E. Elgars vrouw, Caroline Alice. Liefdevol en teder, met een warme, beschermende sfeer.
- Variatie III – R.B.T. Richard Baxter Townshend, een excentrieke acteur. Speels en licht ironisch, met een humoristische inslag.
- Variatie IV – W.M.B. William Meath Baker, een energieke en impulsieve man. Krachtig en abrupt, alsof hij haastig binnenkomt en weer vertrekt.
- Variatie V – R.P.A. Richard Penrose Arnold. Elegant en licht melancholisch, met een zekere verfijning.
- Variatie VI – Isobel Fitton, altvioliste. De muziek bevat karakteristieke sprongen die verwijzen naar het stemmen van de altviol.
- Variatie VII – Arthur Troyte Griffith, een onstuimige vriend. Ruw, luid en ritmisch ongeduldig – met een knipoog naar zijn gebrekkige pianospel.
- Variatie XII – B.G.N. Basil Nevinson, cellist. Warm en zangerig, met een diepe, lyrische lijn die het karakter van de cello oproept.
- Variatie XIII – Romanza Een mysterieuze en melancholische variatie, mogelijk verwijzend naar een verre reis. De muziek heeft een dromerig, bijna impressionistisch karakter.
- Variatie VIII – W.N. Winifred Norbury. Licht, charmant en elegant, met een aristocratische gratie.
- Variatie IX – Nimrod Een van de beroemdste variaties: een monumentaal opgebouwde, diep ontroerende ode aan vriendschap (August Jaeger). Breed en langzaam groeiend naar een indrukwekkend hoogtepunt.